

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 66/10
28.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М. И., због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 1075/09 од 30.10.2009. године, подигнутом против правноснажне пресуде Окружног суда у Београду Кж. 1242/08 од 28.10.2008. године, у седници већа одржаној 28.4.2010.године, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца Србије, окривљеног М. И. и адвоката Д. К., донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 1075/09 од 30.10.2009.године као основан и УТВРЂУЈЕ да је пресудом Окружног суда у Београду Кж. 1242/08 од 28.10.2008. године повређен закон у корист окривљеног М. И. – члан 368. став 1. тачка 11. у вези члана 369. тачка 4. Законика о кривичном поступку, у вези члана 60. став 2. тачка 2. Кривичног законика.

Образложење

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду К. 1161/07 од 17.12.2007.године окривљени М. И. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и због кривичног дела лаке телесне повреде из члана 54. став 2. у вези става 1. КЗ РС за које му је утврђена казна затвора у трајању од једног месеца, и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 16.8.2005. до 17.1.2006.године.

Пресудом Окружног суда у Београду Кж. 1242/08 од 28.10.2008. године, делимичним уважањем жалбе браниоца окривљеног М. И. преиначена је, у погледу одлуке о казни, пресуда Четвртог општинског суда у Београду

Кзз 61/10

-2-

К. 1161/07 од 17.12.2007.године, тако што је Окружни суд у Београду окривљеном М. И. за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од три месеца, за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, и за кривично дело лаке телесне повреде из члана 54. став 2. у вези става 1. КЗ РС утврдио казну затвора од једног месеца, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 16.8.2005. до 17.1.2006.године, док је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног у преосталом делу и жалба Четвртог општинског јавног тужиоца у Београду, и првостепена пресуда у

непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац Србије је подигао захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Окружног суда у Београду Кж. 1242/08 од 28.10.2008.године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а са образложењем да је иста нејасна и неразумљива с обзиром да је у изреци наведено да је суд окривљеном за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, а да је у образложењу пресуде наведено да му је суд за исто кривично дело утврдио казну затвора у трајању од четири месеца, па се не може тачно утврдити у ком трајању је окривљеном утврђена казна затвора за предметно кривично дело. Наведена битна повреда кривичног поступка исходovala је повреду кривичног закона, јер је другостепени суд изрицањем окривљеном М. И. јединствене казне затвора у трајању од само пет месеци као у изреци пресуде, у смислу члана 60. став 2. тачка 2. КЗ, повредио кривични закон у корист окривљеног, јер јединствена казна од пет месеци је мања од утврђене појединачне казне од шест месеци. Републички јавни тужилац Србије предлаже да Врховни суд уважи захтев за заштиту законитости, те да утврди да су пресудом Окружног суда у Београду Кж. 1242/08 од 28.10.2008.године учињене битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона у корист окривљеног М. И. на начин како је то наведено у захтеву.

Врховни касациони суд је одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008.године), одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца Србије, окривљеног М. И. и адвоката Д. К., на којој је размотрио списе предмета, са захтевом Републичког јавног тужиоца, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, према стању у списима предмета, Окружни суд у Београду је у жалбеном поступку делимичним уважањем жалбе браниоца окривљеног М. И. преиначио пресуду Четвртог општинског суда у Београду К. 1161/07 од 17.12.2007.године у делу одлуке о казни, тако што је окривљеном М. И. утврдио казне затвора од три месеца (за кривично дело неовлашћеног коришћења туђег Кзз 61/10

-3-

возила из члана 213. став 1. КЗ), шест месеци (за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. КЗ), и од једног месеца (за кривично дело лаке телесне повреде из члана 54. став 2. у вези става 1. КЗ РС), те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци.

Међутим, у образложењу исте пресуде Окружни суд у Београду, противно изреци, наводи да је окривљеном М. И. за извршено кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од четири месеца, што изреку пресуде чини противуречном разлозима пресуде, на који начин чини битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а.

Надаље, чланом 60. став 2. тачка 2. Кривичног законика прописано је да ако је за кривична дела у стицају утврдио казне затвора, суд ће повисити најтежу утврђену казну, с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година затвора.

Полазећи од цитиране законске одредбе, а код утврђених појединачних затворских казни окривљеном М. И., од стране другостепеног суда у трајању од три месеца (за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ), од шест месеци (за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. КЗ) и једног месеца (за кривично дело лака телесна повреда из члана 54. став 2. у вези става 1. КЗ РС) Окружни суд у Београду је повредио кривични закон у корист окривљеног М. И., када приликом изрицања јединствене казне није повисио најтежу утврђену казну затвора у трајању од шест месеци, већ га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци.

На наведени начин, Окружни суд у Београду је повредио кривични закон – члан 369. тачка 4. ЗКП-а (члан 369. тачка 5. раније важећег ЗКП-а) јер је одлуком о казни прекорачио овлашћење које суд има по закону – у смислу члана 60. став 2. тачка 2. КЗ, али како се ради о повредама кривичног закона у корист окривљеног, Врховни касациони суд је само утврдио постојање напред наведених повреда закона, не дирајући у правноснажност пресуде, против које је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП-а.

Записничар,

Председник већа

Олгица Козлов,с.р.

судија,

Анђелка Станковић, с.р.